Θεμελιώδεις Παράγωγοι

$$\begin{array}{l} \frac{d}{dx}e^{x}=e^{x}\\ \frac{d}{dx}\sin(x)=\cos(x)\\ \frac{d}{dx}\cos(x)=-\sin(x)\\ \frac{d}{dx}\cos(x)=-\sec^{2}(x)\\ \frac{d}{dx}\cot(x)=-\csc^{2}(x)\\ \frac{d}{dx}\sec(x)=\sec(x)\tan(x)\\ \frac{d}{dx}\sec(x)=-\csc(x)\cot(x)\\ \frac{d}{dx}\sin^{-1}=\frac{1}{\sqrt{1-x^{2}}},x\in[-1,1]\\ \frac{d}{dx}\cos^{-1}=\frac{-1}{\sqrt{1-x^{2}}},x\in[-1,1]\\ \frac{d}{dx}\tan^{-1}=\frac{1}{1+x^{2}},\frac{-\pi}{2}\leq x\leq\frac{\pi}{2}\\ \frac{d}{dx}\sec^{-1}=\frac{1}{|x|\sqrt{x^{2}-1}},|x|>1\\ \frac{d}{dx}\sinh(x)=\cosh(x)\\ \frac{d}{dx}\cosh(x)=\sinh(x)\\ \frac{d}{dx}\cosh(x)=\sinh(x)\\ \frac{d}{dx}\coth(x)=-\csc^{2}(x)\\ \frac{d}{dx}\coth(x)=-\csc^{2}(x)\\ \frac{d}{dx}\operatorname{sinh}(x)=-\operatorname{sech}(x)\tanh(x)\\ \frac{d}{dx}\operatorname{csch}(x)=-\operatorname{sech}(x)\coth(x)\\ \frac{d}{dx}\operatorname{csch}(x)=-\operatorname{csch}(x)\coth(x)\\ \frac{d}{dx}\operatorname{csch}(x)=-\operatorname{csch}(x)\coth(x)\\ \frac{d}{dx}\operatorname{csch}(x)=-\frac{1}{\sqrt{x^{2}-1}},x>1\\ \frac{d}{dx}\operatorname{cosh}^{-1}=\frac{1}{\sqrt{x^{2}-1}},x>1\\ \frac{d}{dx}\operatorname{csch}^{-1}=\frac{1}{1-x^{2}}-1< x<1\\ \frac{d}{dx}\operatorname{sech}^{-1}=\frac{1}{1-x^{2}},0< x<1\\ \frac{d}{dx}\ln(x)=\frac{1}{x}\\ \end{array}$$

Θεμελιώδη Ολοχληρώματα

```
\int \frac{1}{x} dx = \ln|x| + c
 \int e^x dx = e^x + c
\int a^{x} dx = \frac{1}{\ln a} a^{x} + c
\int e^{ax} dx = \frac{1}{a} e^{ax} + c
\int \frac{1}{\sqrt{1 - x^{2}}} dx = \sin^{-1}(x) + c
\int \frac{1}{1+x^2} dx = \tan^{-1}(x) + c
 \int \frac{1}{x\sqrt{x^2-1}} dx = \sec^{-1}(x) + c
 \int \sinh(x)dx = \cosh(x) + c
 \int \cosh(x)dx = \sinh(x) + c
  \int \tanh(x)dx = \ln|\cosh(x)| + c
  \int \tanh(x) \operatorname{sech}(x) dx = -\operatorname{sech}(x) + c
  \int \operatorname{sech}^{2}(x)dx = \tanh(x) + c
   csch(x) coth(x) dx = -csch(x) + c
  \int \tan(x)dx = -\ln|\cos(x)| + c
  \int \cot(x)dx = \ln|\sin(x)| + c
  \int \cos(x)dx = \sin(x) + c
 \int \sin(x)dx = -\cos(x) + c
 \int \frac{1}{\sqrt{a^2 - u^2}} dx = \sin^{-1}(\frac{u}{a}) + c
\int \frac{1}{a^{2} + u^{2}} dx = \frac{1}{a} \tan^{-1} \frac{u}{a} + c
 \int \ln(x)dx = (x\ln(x)) - x + c
```

Επίλυση με Αντικατάσταση u

Για το ολοκλήρωμα: $I = \int f(g(x)) \cdot g'(x) \, dx$ ακολουθούμε τα

εξής βήματα:

1. Θέτουμε u=g(x), άρα $du=g'(x)\,dx$. 2. Το ολοχλήρωμα γίνεται: $I=\int f(u)\,du$ 3. Λύνουμε το ολοχλήρωμα και αντικαθιστούμε το u.

Ολοκλήρωση Κατά Παράγοντες $\int u dv = uv - \int v du$

Συναρτήσεις Και Ταυτότητες

$$\begin{split} &\sin(\cos^{-1}(x)) = \sqrt{1-x^2} \\ &\cos(\sin^{-1}(x)) = \sqrt{1-x^2} \\ &\sec(\tan^{-1}(x)) = \sqrt{1+x^2} \\ &\tan(\sec^{-1}(x)) \\ &= (\sqrt{x^2-1} \ \alpha \nu \ x \ge 1) \\ &= (-\sqrt{x^2-1} \ \alpha \nu \ x \le -1) \\ &\sinh^{-1}(x) = \ln x + \sqrt{x^2+1} \\ &\sinh^{-1}(x) = \ln x + \sqrt{x^2-1}, \ x \ge -1 \\ &\tanh^{-1}(x) = \frac{1}{2} \ln x + \frac{1+x}{1-x}, \ 1 < x < -1 \\ &\sec h^{-1}(x) = \ln[\frac{1+\sqrt{1-x^2}}{x}], \ 0 < x \le -1 \\ &\sinh(x) = \frac{e^x - e^{-x}}{2} \\ &\cosh(x) = \frac{e^x + e^{-x}}{2} \end{split}$$

Τριγωνομετρικές Ταυτότητες

$$\begin{array}{l} \sin^2(x) + \cos^2(x) = 1 \\ 1 + \tan^2(x) = \sec^2(x) \\ 1 + \cot^2(x) = \csc^2(x) \\ \sin(x \pm y) = \sin(x)\cos(y) \pm \cos(x)\sin(y) \\ \cos(x \pm y) = \cos(x)\cos(y) \pm \sin(x)\sin(y) \\ \tan(x \pm y) = \frac{\tan(x) \pm \tan(y)}{1 \mp \tan(x)\tan(y)} \\ \sin(2x) = 2\sin(x)\cos(x) \\ \cos(2x) = \cos^2(x) - \sin^2(x) \\ \cosh(n^2x) - \sinh^2x = 1 \\ 1 + \tan^2(x) = \sec^2(x) \\ 1 + \cot^2(x) = \csc^2(x) \\ \sin^2(x) = \frac{1 - \cos(2x)}{2} \\ \cos^2(x) = \frac{1 + \cos(2x)}{2} \\ \tan^2(x) = \frac{1 - \cos(2x)}{1 + \cos(2x)} \\ \sin(-x) = -\sin(x) \\ \cos(-x) = \cos(x) \end{array}$$

Έννοιες Γενικών Μαθηματικών ΙΙ

 $\tan(-x) = -\tan(x)$

Συναρτήσεις με Δύο ή Περισσότερες Μεταβλητές

Μια συνάρτηση πολλών μεταβλητών $f(x,y,z,\ldots)$ είναι ένας κανόνας που συνδέει κάθε σημείο με μία πραγματική τιμή. Ονομάζεται συνάρτηση δύο μεταβλητών όταν είναι της μορφής f(x,y) και συνάρτηση τριών μεταβλητών όταν είναι της μορφής όταν είναι της μορφής f(x,y,z)).

Όρια στις Συναρτήσεις Πολλών Μεταβλητών

Για να υπάρχει το όριο $\lim_{(x,y)\to(a,b)}f(x,y)\text{ μιας συνάρτησης }f(x,y), η τιμή του <math>f(x,y)$ πρέπει να τείνει σε μία συγχεχριμένη τιμή χαθώς (x,y) πλησιάζει το (a,b) από οποιαδήποτε χατεύθυνση.

Μεθοδολογία:

Ύπαρξη Ορίου: Για να δείξουμε ότι το όριο υπάρχει και είναι:

$$\begin{array}{l} L \; \forall \epsilon > 0, \exists \delta > 0 \; \text{τέτοιο ώστε:} \\ 0 < \sqrt{(x-a)^2 + (y-b)^2} < \delta \Rightarrow \\ |f(x,y) - L| < \epsilon \end{array}$$

- Προσέγγιση από διάφορες κατευθύνσεις: Εξετάζουμε την τιμή του ορίου ακολουθώντας διάφορες διαδρομές.
- Πολιχές συντεταγμένες: Αν το όριο είναι στο σημείο (0,0), εχφράζουμε τις x,y ως $x=r\cos\theta$ και $y=r\sin\theta$ και εξετάζουμε το όριο όταν $r\to0$.

Συνέχεια Συναρτήσεων Πολλών Μεταβλητών

Μια συνάρτηση f(x,y) είναι συνεχής στο σημείο (a,b) αν:

- 1. Το $\lim_{(x,y)\to(a,b)} f(x,y)$ υπάρχει.
- 2. Η τιμή f(a, b) είναι ορισμένη.
- 3. $\lim_{(x,y)\to(a,b)} f(x,y) = f(a,b)$.

Μεθοδολογία:

- Προσδιορισμός ορίου: Υπολογίζουμε το όριο στο σημείο και το συγκρίνουμε με την τιμή της συνάρτησης σε αυτό το σημείο.
- Έλεγχος συνέχειας σε επιλεγμένες διαδρομές: Αν το όριο διαφέρει κατά μήκος δύο διαδρομών, η συνάρτηση δεν είναι συνεγής.

Μερικές Παράγωγοι

Η μερική παράγωγος εκφράζει τον ρυθμό αλλαγής της συνάρτησης ως προς μία από τις μεταβλητές, κρατώντας τις άλλες σταθερές.

Η μερική παράγωγος της f(x,y) ως προς x είναι:

$$\frac{\partial f}{\partial x} = \lim_{h \to 0} \frac{f(x+h,y) - f(x,y)}{h}$$

π.χ Αν δίνεται z=f(x,y), η μεριχή παράγωγος του z ως προς το x είναι: $f_x(x,y)=z_x=\frac{\partial z}{\partial x}=\frac{\partial f(x,y)}{\partial x}$ Αντίστοιχα, ως προς το y: $f_y(x,y)=z_y=\frac{\partial z}{\partial y}=\frac{\partial f(x,y)}{\partial y}$ Σημείωση-Σύσταση:

Σημεταίο Γ΄ 20 στο 11 το την f_{xyy} , εργαστείτε "από μέσα προς τα έξω". Δηλαδή, υπολογίστε πρώτα την f_{xy} , έπειτα την f_{xy} και τέλος την f_{xyy} Τελικά, έχουμε ότι $f_{xyy} = \frac{\partial^3 f}{\partial^2 u \partial x}$

Για την $\frac{\partial^3 f}{\partial^2 y \partial x}$, εργαστείτε από τα δεξιά προς τα αριστερά στον παρονομαστή.

Κανόνας της Αλυσίδας

Ο κανόνας αλυσίδας επιτρέπει τον υπολογισμό της παραγώγου μιας σύνθετης συνάρτησης πολλών μεταβλητών. Για παράδειγμα, αν $z=f(u,v) \ \text{όπου} \ u=g(x,y) \ \text{και} \ v=h(x,y),$ τότε η παράγωγος της z ως προς x είναι:

$$\frac{dz}{dx} = \frac{\partial f}{\partial u} \cdot \frac{\partial u}{\partial x} + \frac{\partial f}{\partial v} \cdot \frac{\partial v}{\partial x}$$

Μεθοδολογία:

Παράδειγμα:

- Διάσπαση σε συνιστώσες: Εχφράζουμε τις παραγώγους κάθε συνάρτησης ως προς τις ενδιάμεσες μεταβλητές.
- Υπολογισμός μερικών παραγώγων: Χρησιμοποιούμε τις μερικές παραγώγους σε κάθε επίπεδο της σύνθετης συνάρτησης.

Έστω x = x(s,t), y = y(t) και z = z(x, y).Το z έχει τις πρώτες μερικές παραγώγους: $\frac{\partial z}{\partial x}$ xal $\frac{\partial z}{\partial y}$ Το x έχει τις μερικές παραγώγους: $\frac{\partial x}{\partial s}$ xal $\frac{\partial x}{\partial t}$ και το y έχει την παράγωγο: Σ την περίπτωση αυτή (με το z να περιέχει τα x και y καθώς και τα x και yνα περιέχουν και τα δύο τα s και t), ο κανόνας της αλυσίδας για το $\frac{\partial z}{\partial z}$ είναι: $\frac{\partial z}{\partial s} = \frac{\partial z}{\partial x} \frac{\partial x}{\partial s}$ Επίσης θα έχω ότι: Ο κανόνας της αλυσίδας για το $\frac{\partial z}{\partial t}$ είναι: $\frac{\partial z}{\partial t} = \frac{\partial z}{\partial x} \frac{\partial x}{\partial t} + \frac{\partial z}{\partial y} \frac{dy}{dt}$ Σημείωση: η χρήση του "d" αντί του " ∂ " γίνεται με τη συνάρτηση μιας μόνο ανεξάρτητης μεταβλητής.

Πεπλεγμένη Παραγώγιση

Η πεπλεγμένη παραγώγιση εφαρμόζεται όταν οι μεταβλητές x και y δεν εκφράζονται ανεξάρτητα αλλά συνδέονται μέσω μιας εξίσωσης της μορφής F(x,y)=0. Στην περίπτωση αυτή, για να βρούμε την παράγωγο $\frac{dy}{dx}$, εφαρμόζουμε τον κανόνα της αλυσίδας λαμβάνοντας την παράγωγο και των δύο πλευρών ως προς x και χρησιμοποιούμε τις μερικές παραγώγους της F(x,y). Αν έχουμε μια σχέση F(x,y)=0, τότε η παράγωγος $\frac{dy}{dx}$ δίνεται από:

$$\frac{dy}{dx} = -\frac{\frac{\partial F}{\partial x}}{\frac{\partial F}{\partial x}}$$

Δ ιανύσματα

Διάνυσμα: \vec{u} Μοναδιαίο Διάνυσμα (Μ.Δ): \hat{u} Μέτρο: $||\vec{u}|| = \sqrt{u_1^2 + u_2^2 + u_3^2}$ Ιδιότητα Μ.Δ: $\hat{u} = \frac{\vec{u}}{||\vec{u}||}$ Εσωτερικό Γινόμενο $\vec{u} \cdot \vec{v}$ (Βαθμωτό Μέγεθος). $\vec{u} = \langle u_1, u_2, u_3 \rangle$ $\vec{v} = \langle v_1, v_2, v_3 \rangle$ $\vec{v} \cdot \vec{v} = \vec{0}$ δηλώνει την καθετότητα των διανυσμάτων. Το θ είναι η γωνία μεταξύ τους. $\vec{u} \cdot \vec{v} = ||\vec{u}|| ||\vec{v}|| \cos(\theta)$ $\vec{u} \cdot \vec{v} = u_1v_1 + u_2v_2 + u_3v_3$ Σημετώνεται ότι: $\hat{u} \cdot \hat{v} = \cos(\theta)$ $||\vec{u}||^2 = \vec{u} \cdot \vec{u}$ $\vec{u} \cdot \vec{v} = 0$ όταν \perp Γωνία μεταξύ \vec{u} και \vec{v} : $\theta = \cos^{-1}(\frac{\vec{u} \cdot \vec{v}}{||\vec{u}||||\vec{v}||})$ Προβολή του \vec{u} στο \vec{v} : $pr_{\vec{v}}\vec{u} = (\frac{\vec{u} \cdot \vec{v}}{||\vec{v}||})\vec{v}$

Εξωτερικό Γινόμενο

 \overrightarrow{u} × \overrightarrow{v} (Διάνυσμα) (Γεωμετρικά, είναι το εμβαδόν ενός παραλληλογράμμου με πλευρές $||\overrightarrow{u}||$ ×αι $|\overrightarrow{v}||$). \overrightarrow{u} =< u_1, u_2, u_3 > \overrightarrow{v} =< v_1, v_2, v_3 >

$$\vec{u} \times \vec{v} = \begin{vmatrix} \hat{i} & \hat{j} & \hat{k} \\ u_1 & u_2 & u_3 \\ v_1 & v_2 & v_3 \end{vmatrix}$$

 $\vec{u} \times \vec{v} = \vec{0}$ δηλώνει την παραλληλία των διανυσμάτων.

Δ ιανυσματικά Πεδία

Ένα διανυσματικό πεδίο \vec{F} είναι συνάρτηση που αντιστοιχεί σε κάθε σημείο (x,y,z) έναν διάνυσμα $\vec{F}(x,y,z)$. Έστω f(x,y,z) βαθμωτό πεδίο και $\vec{F}(x,y,z) = M(x,y,z)\hat{i} + N(x,y,z)\hat{j} + P(x,y,z)\hat{k}$ διανυσματικό πεδίο. Κλίση του $f: \nabla f = <\frac{\partial f}{\partial x}, \frac{\partial f}{\partial y}, \frac{\partial f}{\partial z}> = \frac{\partial f}{\partial x}\hat{i} + \frac{\partial f}{\partial y}\hat{j} + \frac{\partial f}{\partial z}\hat{k}$ Απόκλιση του \vec{F} : $\nabla \cdot \vec{F} = \frac{\partial M}{\partial x} + \frac{\partial N}{\partial y} + \frac{\partial P}{\partial z}$ Στροβιλισμός του \vec{F} :

Στροβιλισμός του
$$F$$
:
$$\nabla \times \vec{F} = \begin{vmatrix} \hat{i} & \hat{j} & \hat{k} \\ \frac{\partial}{\partial x} & \frac{\partial}{\partial y} & \frac{\partial}{\partial z} \\ M & N & P \end{vmatrix} = \begin{pmatrix} \frac{\partial P}{\partial x} - \frac{\partial N}{\partial z} \hat{i} + (\frac{\partial M}{\partial x} - \frac{\partial P}{\partial x}) \hat{j} + (\frac{\partial N}{\partial x} - \frac{\partial M}{\partial y}) \hat{k} \end{vmatrix}$$

Συντηρητικά Διανυσματικά Πεδία

Ένα διανυσματικό πεδίο \vec{F} είναι συντηρητικό αν ισχύει $\nabla \times \vec{F} = 0$ και υπάρχει δυναμικό ϕ τέτοιο ώστε $\vec{F} = \nabla \phi$.

Εφαπτόμενα Επίπεδα

Το εφαπτόμενο επίπεδο σε ένα σημείο (a,b) της επιφάνειας z=f(x,y) είναι το επίπεδο που περνάει από το σημείο (a,b,f(a,b)) και έχει κλίση ίση με τις μερικές παραγώγους $f_x(a,b)$ και $f_y(a,b)$. Η εξίσωση του εφαπτόμενου επιπέδου είναι:

$$z = f(a,b) + f_x(a,b)(x-a) + f_y(a,b)(y-b)$$

Μεθοδολογία:

- Υπολογισμός σημείου αναφοράς: Εξετάζουμε το σημείο (a, b) στο οποίο θέλουμε να βρούμε το εφαπτόμενο επίπεδο.
- Εφαρμογή μεριχών παραγώγων: Χρησιμοποιούμε τις μεριχές παραγώγους στο σημείο για να ορίσουμε τις χλίσεις του επιπέδου.

Γραμμική Προσέγγιση

Η γραμμική προσέγγιση είναι η προσέγγιση μιας συνάρτησης κοντά σε ένα σημείο με ένα γραμμικό όρο, δηλαδή τη συνάρτηση του εφαπτόμενου επιπέδου.

Το γραμμικό προσεγγιστικό μοντέλο (1ος όρος Σειράς Taylor) είναι: $f(x,y) \approx \int_{0}^{\infty} \int_{0}^$

 $f(a,b) + f_x(a,b)(x-a) + f_y(a,b)(y-b)$

Μεθοδολογία:

 Υπολογισμός μεριχών παραγώγων στο σημείο: Χρησιμοποιούμε τις παραγώγους για να χαθορίσουμε την χλίση του εφαπτόμενου επιπέδου.

Δ ιαφορισιμότητα

Μια συνάρτηση πολλών μεταβλητών f(x,y) είναι διαφορίσιμη στο σημείο (a,b) αν μπορεί να προσεγιγιστεί γραμμικά γύρω από το σημείο αυτό. Αυτό σημαίνει ότι η τιμή της συνάρτησης χοντά στο (a,b) μπορεί να γραφτεί ως: $f(x,y)\approx f(a,b)+f_x(a,b)(x-a)+f_y(a,b)(y-b)$ όπου f_x χαι f_y είναι οι μεριχές παράγωγοι.

Μεθοδολογία:

- Υπολογισμός μεριχών παραγώγων: Υπολογίζουμε τις μεριχές παράγωγους ως προς χάθε μεταβλητή.
- Έλεγχος ύπαρξης γραμμικού όρου:
 Βεβαιωνόμαστε ότι η συνάρτηση μπορεί να γραφτεί στη μορφή του γραμμικού όρου όπως αναφέρεται παραπάνω.

Κατευθυνόμενες Παράγωγοι

Έστω z=f(x,y) μια συνάρτηση, (a,b) ένα σημείο στο πεδίο (ένα έγχυρο σημείο εισόδου) και \hat{u} ένα μοναδιαίο διάνυσμα (2D)

Τότε, η κατευθυνόμενη παράγωγος είναι η παράγωγος στο σημείο (a,b) προς την κατεύθυνση του \hat{u} ή:

λατευσύνη του a η. $D_{\vec{u}}f(a,b) = \hat{u} \cdot \nabla f(a,b)$ Το παραπάνω μας δίνει $Ba\theta\mu\omega$ τό Mέγε θ ος.

3D Έκδοση: $D_{\vec{u}}f(a,b,c) = \hat{u} \cdot \nabla f(a,b,c)$

Βελτιστοποίηση στον Λογισμό Πολλών Μεταβλητών

Η βελτιστοποίηση σε πολλαπλές μεταβλητές περιλαμβάνει τον εντοπισμό σημείων όπου η συνάρτηση έχει τοπιχό μέγιστο ή ελάχιστο. Τα χρίσιμα σημεία είναι εχείνα για τα οποία όλες οι μεριχές παράγωγοι είναι μηδενιχές.

Αν f(x,y) είναι η συνάρτηση, τα κρίσιμα σημεία ικανοποιούν:

$$\frac{\partial f}{\partial x} = 0$$
 каг $\frac{\partial f}{\partial y} = 0$

Μεθοδολογία:

- Εύρεση κρίσιμων σημείων: Υπολογίζουμε τις μερικές παραγώγους και τις εξισώνουμε με το μηδέν.
- Έλεγχος συνθηκών δεύτερης τάξης:

Χρησιμοποιούμε το χριτήριο των δευτέρων παραγώγων για να προσδιορίσουμε το είδος του χρίσιμου σημείου.

Κρίσιμα Σημεία

1. Βρείτε τις Μεριχές Παραγώγους ως προς το x και το y (f_x και f_y)
2. Ορίστε τις παραγώγους ίσες με 0 και χρησιμοποιήστε τις για να λύσετε το σύστημα εξισώσεων για x και y.
3. Αντικαταστήστε την αρχιχή εξίσωση για το z.

Κάντε χρήση του Κριτηρίου Δεύτερης Παραγώγου για το αν τα χρίσιμα σημεία είναι τοπιχά μέγιστα, τοπιχά ελάχιστα ή σαγματιχά σημεία.

Κριτήριο Δεύτερης (Μερικής) Παραγώγου

1. Βρείτε όλα τα σημεία (x, y) ώστε:

$$\frac{\partial f}{\partial x} = \frac{\partial f}{\partial y} = 0$$

2. Έστω D η ορίζουσα του (2X2) μητρώου Hessian: $D = f_{xx}(x,y)f_{yy}(x,y) - f_{xy}^2(x,y)$ Έχω ότι εάν: $(a)D > 0 \text{ KAI } f_{xx} < 0, f(x,y) \text{ είναι } \eta$ τιμή του τοπιχού μεγίστου $(b)D > 0 \text{ KAI } f_{xx}(x,y) > 0, f(x,y) \text{ είναι } \eta$ τιμή του τοπιχού ελαχίστου $(c)D < 0, (x,y,f(x,y)) \text{ είναι σαγματιχό } \sigma\etaμείο σημείο <math display="block">(c)D < 0, (x,y,f(x,y)) \text{ είναι σαγματιχό } \sigma\eta$

Πολλαπλασιαστές Λαγκράνζ (Lagrange)

Οι πολλαπλασιαστές Lagrange χρησιμοποιούνται για τη βελτιστοποίηση μιας συνάρτησης υπό περιορισμούς. Ορίζουμε τη βοηθητική συνάρτηση $\mathcal{L}=f(x,y,\ldots)+\lambda(g(x,y,\ldots)-c)$ και βρίσκουμε τις μερικές παραγώγους ως προς όλες τις μεταβλητές. Μεθοδολογία:

• Ορισμός συνάρτησης
Lagrange: Προσθέτουμε τον
περιορισμό στην κύρια συνάρτηση
μέσω του πολλαπλασιαστή λ.

 Επίλυση συστήματος εξισώσεων: Βρίσχουμε τα σημεία που ιχανοποιούν όλες τις εξισώσεις.

Σειρές και Πολυώνυμα Τaylor στον Λογισμό Πολλών Μεταβλητών

Η Σειρά Taylor για συναρτήσεις πολλών μεταβλητών $f(x,y,\ldots)$ επιτρέπει την προσεγγιστική αναπαράσταση της συνάρτησης γύρω από ένα σημείο (a,b,\ldots) με τη χρήση πολυωνυμικών όρων. Η Σειρά Taylor πολλών μεταβλητών βασίζεται στις μερικές παραγώγους της συνάρτησης και εκφράζει την τιμή της συνάρτησης γύρω από το σημείο αναφοράς.

Η γενιχή μορφή της σειράς Taylor για μια συνάρτηση δύο μεταβλητών f(x, y)γύρω από το σημείο (a,b) είναι: f(x,y) = $f(a,b) + f_x(a,b)(x-a) + f_y(a,b)(y-b) +$ $+\frac{1}{2!}(f_{xx}(a,b)(x-a)^2+2f_{xy}(a,b)(x$ $a)(y-b) + f_{yy}(a,b)(y-b)^2 + \dots$ όπου f_x, f_y είναι οι πρώτες μεριχές παράγωγοι, και f_{xx}, f_{xy}, f_{yy} είναι οι δεύτερες μερικές παράγωγοι της συνάρτησης. Για μια συνάρτηση f(x,y,z,...), η Σειρά Taylor μπορεί να εκφραστεί ως: $f(x, y, z, \dots) = f(a, b, c, \dots) + \sum_{i=1}^{n} \frac{\partial f}{\partial x_i}(a, b, c, \dots) \cdot (x_i - a_i) +$ $+\frac{1}{2!}\sum_{i=1}^{n}\sum_{j=1}^{n}\frac{\partial^{2}f}{\partial x_{i}\partial x_{j}}(a,b,c,\ldots)$ $(x_i - a_i)(x_i - a_i) + \dots$ όπου x_i, x_i αντιπροσωπεύουν τις μεταβλητές της συνάρτησης και οι παράγωγοι υπολογίζονται στο σημείο (a, b, c, ...). Μεθοδολογία:

- 1. Υπολογισμός τιμής της συνάρτησης στο σημείο αναφοράς (a,b,\ldots) . Ο όρος $f(a,b,\ldots)$ αποτελεί τη σταθερή τιμή στο ανάπτυγμα.
- 2. Υπολογισμός πρώτων μεριχών παραγώγων στο σημείο (a,b,\ldots) . Οι όροι πρώτης τάξης προχύπτουν από τις μεριχές παραγώγους πολλαπλασιασμένες με τις διαφορές $(x-a),(y-b),\ldots$
- 3. Υπολογισμός δευτέρων μεριχών παραγώγων στο σημείο (a,b,\ldots) . Οι όροι δεύτερης τάξης περιλαμβάνουν τις δευτέρες μεριχές παραγώγους, όπως $f_{xx}, f_{xy}, f_{yy},$ συνδυασμένους με τα τετράγωνα χαι τους συνδυασμούς των διαφορών $(x-a), (y-b),\ldots$
- 4. Κατασχευή των όρων ανώτερων τάξεων.
 Προσθέτουμε όρους ανώτερης τάξης για μεγαλύτερη αχρίβεια στην προσέγγιση.

Τρισδιάστατες Καρτεσιανές Συντετ/νες

Έχω δύο σημεία: $(x_1,y_1,z_1) \text{ και } (x_2,y_2,z_2),$ Μεταξύ τους απόσταση: $\sqrt{(x_1-x_2)^2+(y_1-y_2)^2+(z_1-z_2)^2}$ Μέσον: $(\frac{x_1+x_2}{2},\frac{y_1+y_2}{2},\frac{z_1+z_2}{2})$ Σφαίρα με κέντρο (h,k,l) και ακτίνα r: $(x-h)^2+(y-k)^2+(z-l)^2=r^2$

Γραμμές και Επίπεδα Εξίσωση ενός Επιπέδου

 (x_0,y_0,z_0) ανήκει στο επίπεδο και < A,B,C> κανονικό διάνυσμα. Έχω:

 $\begin{array}{l} A(x-x_0) + B(y-y_0) + C(z-z_0) = 0 \\ < A, B, C > \cdot < x - x_0, y - y_0, z - z_0 > = 0 \\ Ax + By + Cz = D \text{ dpoud} \\ D = Ax_0 + By_0 + Cz_0 \end{array}$

Εξίσωση μίας Γραμμής

Μία γραμμή απαιτεί ένα διάνυσμα κατεύθυνσης $\vec{u}=< u_1,u_2,u_3>$ και ένα σημείο (x_1,y_1,z_1) Τότε, μια παραμετροποίηση μιας γραμμής θα μπορούσε να είναι: $x=u_1t+x_1$

 $x = u_1t + x_1$ $y = u_2t + y_1$ $z = u_3t + z_1$

Απόσταση από ένα Σημείο σε ένα Επίπεδο

Η απόσταση από ένα σημείο (x_0,y_0,z_0) σε ένα επίπεδο Ax+By+Cz=D μπορεί να εκφραστεί με τον τύπο: $d=\frac{|Ax_0+By_0+Cz_0-D|}{\sqrt{A^2+B^2+C^2}}$

Μετατροπές Συστημάτων Συντεταγμένων

Κυλινδρικό σε Ορθογώνιο $x = r\cos(\theta)$

 $x = r\cos(\theta)$ $y = r\sin(\theta)$ z = z

Ορθογώνιο σε Κυλινδρικό

 $r = \sqrt{x^2 + y^2}$ $\tan(\theta) = \frac{y}{x}$ z = z

Σφαιρικό σε Ορθογώνιο

 $x = \rho \sin(\phi) \cos(\theta)$ $y = \rho \sin(\phi) \sin(\theta)$ $z = \rho \cos(\phi)$

Ορθογώνιο σε Σφαιρικό

 $\rho = \sqrt{x^2 + y^2 + z^2}$ $\tan(\theta) = \frac{y}{x}$ $\cos(\phi) = \frac{z}{\sqrt{x^2 + y^2 + z^2}}$

$\cos(\phi) = rac{x}{\sqrt{x^2 + y^2 + z^2}}$ Σφαιρικό σε Κυλινδρικό

 $r = \rho \sin(\phi)$ $\theta = \theta$ $z = \rho \cos(\phi)$

Κυλινδρικό σε Σφαιρικό

 $\rho = \sqrt{r^2 + z^2}$ $\theta = \theta$ $\cos(\phi) = \frac{z}{\sqrt{r^2 + z^2}}$

Πολικές Συντεταγμένες

 Σ την χρήση Πολικών Σ υντεταγμένων ισχύει ότι: $dA=rdrd\theta$

Ολοκλήρωση Συναρτήσεων με Δύο Μεταβλητές

Η ολοκλήρωση συναρτήσεων με δύο μεταβλητές είναι η διαδικασία υπολογισμού του ολοκληρώματος μιας συνάρτησης f(x,y) σε ένα δοσμένο επίπεδο. Ο τύπος του διπλού ολοκληρώματος είναι: $\iint_D f(x,y)\,dA = \int_{x_1}^{x_2} \int_{y_1}^{y_2} f(x,y)\,dy\,dx$ όπου D είναι η περιοχή ολοκλήρωσης και τα όρια x_1,x_2,y_1,y_2 είναι οι περιοχές ολοκλήρωσης.

Διπλά Ολοκληρώματα σε Γενικότερα Χωρία

Στο γενικότερο χώρο, το διπλό ολοκλήρωμα εκφράζεται ως: $\iint_R f(x,y) \, dx \, dy = \int_a^b \int_{g_1(x)}^{g_2(x)} f(x,y) \, dy \, dx$ όπου η περιοχή R καθορίζεται από τις συναρτήσεις $g_1(x)$ και $g_2(x)$.

Τριπλά Ολοκληρώματα

Το τριπλό ολοχλήρωμα υπολογίζει την ολοχλήρωση συναρτήσεων τριών μεταβλητών στον τρισδιάστατο χώρο. Ο τύπος του τριπλού ολοχληρώματος είναι: $\iint_{X_1} \int_{y_1}^{y_2} \int_{z_1}^{z_2} f(x,y,z) \, dV = \int_{x_1}^{x_2} \int_{y_1}^{y_2} \int_{z_1}^{z_2} f(x,y,z) \, dz \, dy \, dx$ όπου η περιοχή V είναι το όγχος ολοχλήρωσης και τα όρια $x_1, x_2, y_1, y_2, z_1, z_2$ καθορίζουν τον όγχο.

Ολοκλήρωση σε Πολικές Συντεταγμένες

Η ολοχλήρωση σε πολιχές συντεταγμένες χρησιμοποιείται για περιοχές που έχουν χυχλιχό σχήμα. Οι σχέσεις μετασχηματισμού είναι: $x=r\cos(\theta),\quad y=r\sin(\theta) \text{ και το } \\ \text{στοιχείο περιοχής γίνεται } dA=r\,dr\,d\theta.$ Το ολοχλήρωμα σε πολιχές συντεταγμένες είναι: $\iint_D f(x,y)\,dA=\int_{\theta_1}^{\theta_2}\int_{r_1}^{r_2}f(r\cos(\theta),r\sin(\theta))\,r\,dr\,d\theta$

Ολοκλήρωση σε Κυλινδρικές Συντεταγμένες

Οι κυλινδρικές συντεταγμένες (r,θ,z) είναι χρήσιμες σε περιπτώσεις περιστροφικών συμμετριών. Το στοιχείο όγκου είναι $dV=r\,dr\,d\theta\,dz$. Ο τύπος του τριπλού ολοκληρώματος είναι: $\iiint_V f(r,\theta,z)\,dV = \int_{\theta_1}^{\theta_2} \int_{r_2}^{r_2} \int_{z_1}^{z_2} f(r,\theta,z)\,r\,dz\,dr\,d\theta$

Ολοκλήρωση σε Σφαιρικές Συντεταγμένες

Stic sqairixéc suntetagónec (r,θ,ϕ) , oi scéseic metaschmatismoù eína: $x=r\sin(\theta)\cos(\phi), \quad y=r\sin(\theta)\sin(\phi), \quad z=r\cos(\theta)$ kai to stoiceío ógnou eína:

$$\begin{split} dV &= r^2 \sin(\theta) \, dr \, d\theta \, d\phi. \text{ To τριπλό} \\ \text{ολοχλήρωμα είναι:} \\ \iint_V f(r,\theta,\phi) \, dV &= \\ \int_{\phi_1}^{\phi_2} \int_{\theta_1}^{\theta_2} \int_{r_1}^{r_2} f(r,\theta,\phi) \, r^2 \sin(\theta) \, dr \, d\theta \, d\phi \end{split}$$

Αλλαγή Μεταβλητών στα Ολοκληρώματα

Η αλλαγή μεταβλητών στα ολοκληρώματα χρησιμοποιείται για να απλοποιήσει τον υπολογισμό. Η αλλαγή μεταβλητών στο διπλό ολοκλήρωμα μπορεί να εκφραστεί ως:

$$\begin{split} &\int_{D'} f(x,y) \, dx \, dy = \\ &\int_{D} f(u(x,y),v(x,y)) \left| \frac{\partial(x,y)}{\partial(u,v)} \right| \, du \, dv \\ &\text{όπου } J = \frac{\partial(x,y)}{\partial(u,v)} = \left| \frac{\partial x}{\partial u} \frac{\partial x}{\partial v} \frac{\partial y}{\partial v} \right| = \\ &\left(\frac{\partial x}{\partial u} \cdot \frac{\partial y}{\partial v} \right) - \left(\frac{\partial x}{\partial v} \cdot \frac{\partial y}{\partial u} \right) \text{ είναι η Ιαχωβιανή} \\ &\text{της μετατροπής. Το ολοκλήρωμα γίνεται:} \\ &\int_{D'} f(u,v) \left| \frac{\partial(x,y)}{\partial(u,v)} \right| \, du \, dv \\ &\text{Αντίστοιχα στα τριπλά ολοκληρώματα:} \end{split}$$

 $\iiint_{V'} f(u,v,w) \left| \frac{\partial(x,y,z)}{\partial(u,v,w)} \right| du \, dv \, dw$ Αποτελέσματα Ιακωβιανών

Αποτελέσματα Ιαχωβιανό $J_{\pi \text{ολικές}}/\text{κυλινδρικές} = r$ και $J_{\sigma \phi \text{αιρικές}} = r^2 \sin \theta$

Επικαμπύλια Ολοκληρώματα

1ου Είδους

Τα επιχαμπύλια ολοκληρώματα πρώτου είδους αφορούν τη διαδικασία ολοκλήρωσης μιας συνάρτησης f(x,y) κατά μήκος μιας καμπύλης C. Η καμπύλη C παραμετροποιείται με την παράμετρο t, έτσι ώστε οι συντεταγμένες x και y να εκφράζονται ως συναρτήσεις του t. Η γενική μορφή του επικαμπύλιου ολοκληρώματος 1ου είδους είναι: $I = \int_C f(x,y) \, ds$ όπου το στοιχείο ds αναπαριστά τη μικρή απόσταση πάνω στην καμπύλη C, και ορίζεται ως:

$$ds = \sqrt{\left(\frac{dx}{dt}\right)^2 + \left(\frac{dy}{dt}\right)^2} \, dt. \ \ Για \ \text{καμπύλες}$$
 που παραμετροποιούνται ως $x = x(t),$ $y = y(t)$ για $t \in [a,b],$ το ολοκλήρωμα μπορεί να γραφεί ως εξής:

$$I = \int_a^b f(x(t), y(t)) \sqrt{\left(\frac{dx}{dt}\right)^2 + \left(\frac{dy}{dt}\right)^2} dt$$

Μεθοδολογία

- 1. Παραμετροποίηση της Καμπύλης: Εκφράζουμε την καμπύλη C με παραμέτρους x(t) και y(t) για $t\in [a,b]$.
- 2. Υπολογισμός του ds: Υπολογιζουμε το στοιχείο της μήχους του τόξου $ds = \sqrt{\left(\frac{dx}{dt}\right)^2 + \left(\frac{dy}{dt}\right)^2} dt.$
- 3. Ορισμός της Συνάρτησης: Τοποθετούμε τη συνάρτηση f(x,y) στο ολοχλήρωμα και την εχφράζουμε ως f(x(t),y(t)).

Υπολογισμός του Ολοκληρώματος: Υπολογίζουμε το ολοκλήρωμα

$$\textstyle \int_a^b f(x(t),y(t)) \sqrt{\left(\frac{dx}{dt}\right)^2 + \left(\frac{dy}{dt}\right)^2} dt.$$

2ου Είδους

Τα επιχαμπύλια ολοχληρώματα δεύτερου είδους αφορούν την ολοχλήρωση ενός διανυσματιχού πεδίου

 $\mathbf{F} = (P(x,y),Q(x,y))$ κατά μήκος μιας καμπύλης C. Αυτός ο τύπος ολοκληρώματος εμφανίζεται συχνά σε εφαρμογές της φυσικής, όπως στον υπολογισμό του έργου που εκτελείται από μια δύναμη. Η γενική μορφή του επικαμπύλιου ολοκληρώματος 2ου είδους είναι:

 $I = \int_C \mathbf{F} \cdot d\mathbf{r} = \int_C (P(x,y) \, dx + Q(x,y) \, dy) \text{ όπου}$ $\mathbf{F} = (P(x,y), Q(x,y)) \text{ είναι το}$ διανυσματικό πεδίο και $d\mathbf{r} = (dx, dy)$ το στοιχείο του διανύσματος. Αν η καμπύλη C παραμετροποιείται από την παράμετρο t, το ολοκλήρωμα μπορεί να γραφεί ως: $\int_a^b \left(P(x(t), y(t)) \frac{dx}{dt} + Q(x(t), y(t)) \frac{dy}{dt} \right) dt$ Μεθοδολογία

- 1. Παραμετροποίηση της Καμπύλης: Εχφράζουμε την χαμπύλη C με παραμέτρους x(t) χαι y(t) για $t\in [a,b].$
- 2. Υπολογισμός των dx/dt και dy/dt: Υπολογίζουμε τις παραγώγους dx/dt και dy/dt των παραμέτρων x(t) και y(t).
- 3. Ορισμός του Διανυσματικού Πεδίου: Τοποθετούμε τα πεδία P(x,y) και Q(x,y) στο ολοκλήρωμα, εκφράζοντάς τα ως P(x(t),y(t)) και Q(x(t),y(t)).

Υπολογισμός του Ολοκληρώματος: Υπολογίζουμε το ολοκλήρωμα: $\int_a^b \left(P(x(t),y(t))\frac{dx}{dt} + Q(x(t),y(t))\frac{dy}{dt}\right)dt.$

Υπολογισμός Έργου

Έστω $\vec{F}=M\hat{i}+N\hat{j}+P\hat{k}$ (δύναμη), όπου M=M(x,y,z), N=N(x,y,z),P=P(x,y,z) Έχω: $d\vec{r}=dx\hat{i}+dy\hat{j}+dz\hat{k}$ Έργο: $w=\int_{\mathcal{L}}\vec{F}\cdot d\vec{r}$

Ανεξαρτησία Διαδρομής

Θεμ/δες Θεωρ. Επικ. Ολοκ/των C είναι καμπύλη όπου $\vec{r}(t), t \in [a,b];$ $\vec{r}'(t)$ υπάρχει. Εάν $f(\vec{r})$ είναι συνεχώς διαφορίσιμη σε ένα ανοικτό σύνολο που περιέχει το C, τότε:

 $\int_{c} \nabla f(\vec{r}) \cdot d\vec{r} = f(\vec{b}) - f(\vec{a})$ Ισοδύναμες συνθήκες

 $\vec{F}(\vec{r})$ συνεχής στο ανοικτό συνδεδεμένο σύνολο D. Τότε: $(a)\vec{F} = \nabla f$ για κάποια συνάρτηση f. $(εάν \vec{F}$ είναι συντηρητικό) $\Leftrightarrow (b) \int_{-\vec{r}} \vec{F}(\vec{r}) \cdot d\vec{r}$ είναι ανεξάρτητο της

 \Leftrightarrow (b) $\int_c F(r) \cdot dr$ είναι ανεςαρτητό της διαδρομής στο D \Leftrightarrow (c) $\int_c \vec{F}(\vec{r}) \cdot d\vec{r} = 0$ για όλα τα χλειστά

 $\Leftrightarrow (c)\int_c F(\vec{r})\cdot d\vec{r}=0$ για όλα τα κλε μονοπάτια στο D.

Θεώρημα Διατήρησης $\vec{F} = M\hat{i} + N\hat{j} + P\hat{k}$ είναι συνεχώς διαφορίσιμη σε ένα ανοικτό σύνολο D. \vec{F} συντηρητικό $\Leftrightarrow \nabla \times \vec{F} = \vec{0}$ (σε $2D\nabla \times \vec{F} = \vec{0}$ εάν $M_y = N_x$).

Βασικές Επιφάνειες

Ελλειψοειδές

$$\frac{x^2}{a^2} + \frac{y^2}{b^2} + \frac{z^2}{c^2} = 1$$

Υπερβολοειδές ενός Φύλλου

$$\frac{x^2}{a^2} + \frac{y^2}{b^2} - \frac{z^2}{a^2} = 1$$

 a^2 b^2 c^2 c^2 (Κύριος Άξονας: z διότι αχολουθεί το αρνητιχό πρόσημο).

Υπερβολοειδές δύο Φύλλων

$$\frac{z^2}{c^2} - \frac{x^2}{c^2} - \frac{y^2}{b^2} = 1$$

(Kύριος άξονας: z διότι είναι αυτός που δεν αφαιρείται).

Ελλειπτικό παραβολοειδές

$$z = \frac{x^2}{a^2} + \frac{y^2}{b^2}$$

(Κύριος άξονας: z επειδή είναι η μεταβλητή που ΔΕΝ τετραγωνίζεται).

Υπερβολικό παραβολοειδές (Κύριος άξονας: z επειδή είναι η μεταβλητή που ΔEN τετραγωνίζεται).

$$z = \frac{y^2}{h^2} - \frac{x^2}{a^2}$$

Ελλειπτικός κώνος

(Κύριος άξονας: z επειδή είναι ο μόνος που αφαιρείται).

$$\frac{x^2}{a^2} + \frac{y^2}{b^2} - \frac{z^2}{a^2} = 0$$

Κύλινδρος

Μία από τις μεταβλητές λείπει ή $(x-a)^2+(y-b^2)=c$ (Κύριος άξονας: μεταβλητή που λείπει).

Μοναδιαίος Κύκλος

(cos, sin)

$A\Pi O\Phi\Omega NH\Sigma H$

Το παρόν αρχείο υπήρξε προσωπική προσπάθεια ανάπτυξης ενός επίσημου τυπολογίου για την εξέταση του μαθήματος «Γενικά Μαθηματικά ΙΙ (CEID_23Y201)», ως μέλους του Εργαστηρίου των Μαθηματικών Θεμελιώσεων της Επιστήμης των Υπολογιστών (MFCS – Lab). Ελπίζω η παραπάνω προσπάθεια να συμβάλλει στην περαιτέρω εξέλιξη του μαθήματος! Είναι αυτονόητο ότι το τυπολόγιο δεν αγγίζει την τελειότητα και γι' αυτό το λόγο οποιοσδήποτε εντοπισμός τυπογραφικού σφάλματος και περαιτέρω σχολιασμός είναι πάντοτε ευπρόσδεκτος! Για οποιαδήποτε επιχοινωνία, απευθυνθείτε στην διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, η οποία παρατίθεται παρακάτω.

Εύχομαι καλή επιτυχία σε όλους/όλες!

Με πολλή εκτίμηση, Αλέξανδρος-Μάριος Αφράτης

$\Delta IE \Upsilon \Theta \Upsilon N \Sigma H E - MAIL$:

afratisa@ac.upatras.gr

